

(وهەرگځی ناشارهزا، وهەرگځانی سه قهت) _ مانی دهرگای ته باشیر به نموونه _ سه دیق سه عید واندزی

لهم ساښه دواييدا، بزاوتی کی گوره له وهەرگځانی له نه وهندی
ئده بی کوردیدا دهرکه وتوو. که تیايدا دهیان بهرهمی نووسه رانی
دنیا به زمانه جیاوازه کان وهەرگځی دراونه ته سه رزمانی کوردی.
ئو بزاوته به پی پاشخانی شنگیری وهەرگځی وئاستی زانین و
شارهزاییان له زمان دهگځت. واته ئه زموونه کان جیاوازن. دیاره ئه مهش
به هی نه بوونی نه وهندی کی تایبته به وهەرگځی انه که تیايدا ستافی کی
شارهزا، بیارله سه رج روناوه کی ئو بهرهمانه بدات
که وهرده گځدرن. بی ده بینین هاوشو هی زړکایه تر، وهەرگځی انیش
له نه وئمه داچه ندین که موکورتی هه یه. چونکه ههرده زگاوه هره وهرگځی
په یه وهله جړړک نووسین و نووس دهکات که خی ده یه وئت. نه که
بنه مایه کی دا ژراوی زانستیانه و زمانه وانی هه یه. هه به ته
وهەرگځی ان هونه ره. له وهونه ره شدا پی شمرجی یه کم شارهزایی و
قو بوونه وه یه له ههردوو زمان. تائاستی هاوتاکردن و به راوردکاریانه ی
زمان. ب

هـام له شارهزایی گرنگتر، زابوونی وهەرگځی
به سه ره رددووزمانداله ووی واتاسازی و چه مک و دهر بی ینه کان. بی نه وهی
ناوه کی دهق وه که وهی که هه یه بگه یئرته خو نهر. بی گومان مهرج
نییه له ههردوو زماندا، هاوواتاو مانای دروستی وشه یه که وه که یه که
بوونیان هه یه. به ام مهرجه مانای نهو چه مک هه یه له زمانی بی
وهەرگځی دراو نزیکی بکرتسه وه، تادهی گه یانندی مانای
ته و او. له وهەرگځی اندا ههرگیز ده قک وه کوخی به هه مان و نهو بونیادی
زمانه وانی، به هه مان ئامازه و واتا، له زمان کی دیکه دا
به رجسته ناکرت. به کو ناهه یه، په یام و ئامازه کان
ده گه یئرین. که چی له هه ندک کاتدا، وهەرگځی هکانی ئمه، وهەرگځی انی
وشه یی یاخود سته یی ده که ن. به بی گونجاندن و هاوشو وه کردنیان له گه
زمانی کوردی.

به مهش ده که ونه هه هی سهیره وه که خشیان درکی پی ناکه ن. چونکه
هه موو زمانه یه، بونیادی کی زمانی و زمانه وانی تایبته به خی هه یه.

کەلەکاتی وەرگەندە، گەنکەری لەبونیادییە زمانییە داتە ئاراو. بێیە دەبێ وەرگەندە شارەزاو بە ئاگا بێت نەکەوێتە هەڵە لەو شەووە. هەبێتە، هەبێتە، گەورەییە کەسانێک پێیان وابێت وەرگەندە، زمان زانییە بەتەنیا. یاخود هەرکەسێک زمانێکی زانی، ئیدی ئاساییە کتێب وەرگەندە. لەبونیادی وەرگەندە، ئان هونەری قوڵبوونەو و شارەزایی و ئاگایەکی بێ سنوورە لە هەردوو زماندا. زانیبوونە بەسەر و شەو بێستەو دەربێیە زمانەوانییەکان. ئاگا بوونە لە هاوواتایی و جیاکاری بونیادی زمانەوانی دوو زمان لە ئاستی مەنەیی فەقەتی و سەختاکیدا. بێ ئەوێ لەکاتی وەرگەندە، ئانی دەقێکی ئەدەبیدا، ناوەێک و ماناکانی دەق بە زمانی بێ وەرگەندە و بەرێوە خۆنەر.

وەلێ بە داخووە بەشێک لە وەرگەندەکانی ئێمە شارەزاییەکی ئەوتێیان لەو هونەرە نییە، هەر تەنھا وەک ئارەزووی بێخێیان ئەو کارە دەکەن بە بێ ئەوێ بە پێشە وەرگەندە. واتە هەموو کارە بێخێبیریەکانی خێی تەنھا لە وەرگەندە ئانی کتێبدا بێنێتەو. چونکە وەرگەندە، ئان سەلیقەو پشوو درێژی دەوێت. بێیە دەبینین بە پەنجە دەست دەژمێردرێن ئەو وەرگەندە کوردانی وەرگەندەکانیان لای خۆنەر بە هاو چێژی ئەدەبی هەبێ. چونکە ئەگەر زمان زانییە پێوەر بێت بێ وەرگەندە، ئەوا بە هەزاران کەس عەرەبی و ئینگلیزی و فارسی و ئەمانی دەزانن. بەلام چەندیان وەرگەندە؟ مانی دەرگای تەباشیر، نموونەییە کە لەو نموونە زانی وەرگەندە، ئان کە چەندین هەڵە و کەموکوورتییان تێدا یە. بەبێ وای من وەرگەندە مانە کە هەندە مەبەستی بوو ئەو مانە وەرگەندە، هەندە بە لایەو گرنگ نەبوو ئاخێ وەرگەندە، ئەکە لە ئاستێکدا یە. ئەم مانە جێرێک لە پەلێ پێوە دیارە. هەر وەک خێشی لە پێشەکی ئاماژە پێکردوو کە بە هەشت مانگ ئەو مانە وەرگەندە. لەکاتی کدا، وەرگەندە ئانی ئەو مانە هەنگە پێژەییە بێت چەند ساڵێک بخایەنێت. بەدەگمەن پێوەییەکی ئەو مانە هەبێ، هەبێکی تێدا نەبێت. چ لەووی چاپ، چ لەووی زمان. بەدەییە خۆنەر بەر چەندە ها هەدەکەوێت. ئەو هەڵە نەش بەشێکیان هەبێ چاپ و ئێنوو سن. بەشێکیان پێوەندی بەشێوەی وەرگەندە، ئەو هەبێ، کە پێدەچێ وەرگەندە و شەبەو شە وەرگەندە. بێیە هەست بە لەنگی و نا هونەرییەکی زانی دەکەین لە ئاستی دەربێیەکاندا. لێرەدا بێ بەرچاو و وونی خۆنەر ئەو هەڵە دیاری دەکەین.

پێکەم: _ هەبێ دەربێی و زمان: _

بێگومان زمان بە گشتی و زمانی کوردیش بە تایبەتی، بونیادی بێ

زمانه وانی تایبەت بەخێوان هەیه، کە تیایدا بکەرو فرمان و ئاوه-ئاوو پێشگرو چەندین نیشانهی زمانه وانی تر، بەگشتی بەسەر یەکەوه مانا دەگەیەنن. هەرچێره لادان-ک لهو بونیاده زمانه وانییه، دەبێتە هێی تێکدانی ماناکانی سته. کەچی وەرگێڕی ئهوه-مانه، ئەمە ی هچاو نهکردوو. بێیه چەندین دەر بێینی نا-زمانی دەبینن. وهك ئەمانه ی خواره وه: -

* (منی فریشته ئاسا هەرگیز باس لهو ئاژه-ه نووستوو ی ناخی ناکات-22).

* (لهسەر ج-لانیه که له یلام پا-اده نا-21).

* (کارپ-کەری یاره یه که-23).

* (وهك م-ته که یه کی قو-س به بیریدا ت-ده په- ده ب-ت-26).

* (هه ند-ک لایه ن سکا-ایان له ئ-ستگه ت-مار کرد-30) ئایا سکا-ا له ئ-ستگه ت-مار ده کر-ت؟.

* (که وته هه-دان هوه ی-ا په-ه ی ت-نووسه که بچو که که-43).

* (لهژ-ر کار یگه ری توندو تیژی ههستی به ونبوونی قیبله نامه و گه ره-ا وژ- دهستی به خو-ندن هوه کرد-51).

* (به ب- ئاگا هاواری ده رکرد-51). له-مانه که دا مه به ست هاوار کردنه. کەچی دەبینن چ-ن ته نها به م-رفیم-کی ساده، ته واوی مانای سته که گ-ا وه. له-خ وه نییه ده-ن: وەرگێڕ خائینه.

* (ماوه ی زیانزه سا-ه-51).

* (له بهر ئه وه ی له ناسك و قرچ-ك بوو به چرکه ساته شیعریه کان-60).

خو-نهری به-ز، هه یچ چ-ژو جوانییه ك له وده رب-ینه دایه؟.

* (به تامایه کاری خوود کوژی بکات-62).

* (تژیه له نه-خشی پیری-66).

* (ده چوو ه نماش ی شان-گه ری-72).

* (ئه مه-خشا-ی ده کات له بهر قو-سی ئا ماده بوونی ل-ره-74).

* (ئه م پرسیاره ی ل- ده ره په-ی-75). پرسیار ده ره په-ی، یان ده کر-ت؟

* (هه موو ب-چوونه -مانسییه کان له به های-هوتی تایبه تی و ب-چوونه نه بوونیه کا نه وه-83).

* (ده رکه وت ب-یاری ئازادی ع-اق له ک-نگریسی ئه مریکی ب- گر-گ-ه، ئاسمان به چاود-ری تاوی سه ندوو. -85).

* (ئازادی گشتی ب- زیندانییه کان ده رکردوو-85). مه به ست ل-ره ل-بووردنی گشتیه. به-ام ئایا ئازادی گشتی و ل-بووردنی گشتی هه مان و اتایان هه یه؟.

* (سا-ی 2010 سه دام ده ستبهرداری ده سه-ات بوو-90).

* (له و-نه یان ز-رکه م بوو له د-خ-کی ن-و ده و-ه تی له و ش-وه یه دا-92).

* (شوویان به کووئی خله گه وره کان کردووَه_لا 94). وه رگئی یی مانه که واده زانن (کوو) و (کوو) هاوش و هو هاومانای یه کترین. کوو به مانای قه زهم ده ت. به ام کوو به مانای کوو دت.

* (هاو_ا یه تیانی شار_لا 95).

* (هیچ بنه مایه کی اگه یاندنی نییه جگه له زماننی فهوجی پاراستنی میلشیای به ه_زله که سانی ه_زه که ی و نام_زاکانی پ_کدن_لا 100). مه گه روه رگئی یی مانه که بزانت مه به ست له ناوه یی کی نه و_سته یه چییه؟.

* (روخساری له نن_وت_زوخ_دا جووت_ک چاوی گه وره شه به قی داوه_لا 123).
* (گو_نه دان به کخستنی گرنگ له ته ندروستی_لا 138).
* (له علی وریا تر له جو_هی شه قامه وه ده توان_ت به ئاسانی مه له ی ت_دا بکات_لا 143).

* (خراپه کاری زاوژ_ده کات_لا 144).
* (خاوه نی ئ_ستگه که تی به مهن ا یسپارد بوو_لا 166).
* (عه لی له نووسینگه که ی داده نیشت بوو_لا 179).
* (له یلا به نه_نی ده زگیرانی به عه بدولعه زیم بوو_لا 183).
* (ته نها هه نگاو_ک ب_سهرقه نه فه ی ه_که که ئم زه خیره یه به شی دوو هه فته ده کات_لا 273). ک ده زانن وه رگئی مه به ستی چییه؟.
* (رافد بوو به ده سه_ات-لا 234).

* (له ناو به فرگره که ی خواردنه وه ی ده رکرد_لا 307).
* (به یانی زووبیری په یمانی له یلای بیرها ته وه_لا 313).
* (یه ک_ک له مندا_که کانی تای ل_نیشتبوو_لا 316). ئایا مندا_ا تای ده یگر_ت، یا ده نیشت_ت؟.

* (دانیشتنی س_ینه وه ی خودی یاخی که نه وه یی ده برد_لا 317).
* ((ژ_ک جَل_کی ک و پ_که م له به رکرد ب_ت_لا 324). سه یری دا_شتنی نه و_سته یه بکه ن له_ووی ئ_زمانیه وه!.
* (گو_ت له م قسه کا نم ب_ت_لا 336).

* (ماوه ی چه ند مانگ_ک به زه مه ن_کی لووسدا ت_په_لا 350). ت_ب_ی شت_ک هه ب_ت به ناوی زه مه نی لووس و زه مه نی زیر؟.
* (خ_ی کرد به خه و_لا 413).

ئه مانه به ش_ک بوون له وده رب_ینانه ی له_ووی زمانه وه، چه ند که مو کورتییان هه یه، که ده یانی تریشمان بواردووَه نه مان نووسیون.

دووهم:- نووسینی وشه به ئ_نووسی جیاواز:-

وه رگئی یی نه و_مانه، ه_چاوی هیچ ئ_سایه کی زمانه وانی و ئ_نووسی نه کردووَه له کاتی وه رگئی اندا. ب_یه له چه ندین شو_ندا، چه ندین وشه

[illegible]

سایه‌م: _ هه‌ی جاپ: _

بـوانا کهم هیچ بـاپه هیه کی ئەو بـمانه هه بـت، هه هیه کی چاپ و تایپکردنی تـدا نه بـت. هه ربـ ئامازه کردن ته نها له پـشه کی بـمانه کهدا که خودی وه رگـ نووسیویه تی، نزیکه ی دهه هـی چاپ هه یه. ئەم هه موو هه بـانه ده لاله تن له وه ی که بـمانه که هیچ پـدا چوونه وه یه کی بـنه کراوه و وه رگـ ه کی هه رمه بهستی بووه زوو وه ریبگـت. ئەگه رچی کهم بـاو کراوه هه یه هـی تـدا نه بـت، به بـام بهوش هیه نا. لـره دا ئامازه به هه ندـکیان ده که یـن. بـنموونه: (نامه ی کاغزی بـ18/خالـ پشکن بـ20/توانه ی گوـگرتن بـ88/ ها ولایه تیانی شار بـ95/کـچه بهر بـ276/ته نگه نه فاسی بـ144/بورار بـ142/ ناسنامه ی سه خته بـ109/ گه تـته له گه بـ ده کهم بـ/له وکه ته ی بـ144/ ناخـ بـ277/به جـهـت بـ200/ دارامانـ که مه به ست دا بـمانه). ئەمانه وده یان هه هـی چاپی ترکه ده کرـ بـدـنیایی زیاترخوـنهران خـیان بـمانه که بخوـننه وه. دوا جار ده مه وـ ئامازه به وه بدهم، که کاتـ له خوـنه وه ی ئەم بـمانه بوومه وه، گه یستمه ئەوده ره نجامه ی که وه رگـی بـمانه که، هیچ سه روکاری له گه وه رگـان نییه. له وانه یه عه ره بی بزانت و زـرباش قسه شی پـبکات، به بـام زمانه که ی زمانی وه رگـان نییه. ئەمه له لایه ک، له لایه کی تره وه ده رگای ته باشیر ئەو بـمانه جوان و به جـژو گرنگه نییه وه ک ئەوه ی وه رگـ ه کی له ده یان شوـن بانگه شه ی بـکردوو، که دیاره هـکاره کی چییه. به پـچه وانه وه، بـمانه که ووداوه کانی تـکه و پـکه بـن، هیچ په یوه ندیه کی ئـرگانیکی و بابه تی له نـوانیاندا نییه. که هـنگه ئەمه په یوه ندی به وه رگـان ه که یه وه هه بـت. ده رگای ته باشیر، نه له بـمانی شه ماعیه، نه له بـمانی کوژرانی کابرای کتـب فرـش، نه له بـمانی فیتنه، که هه رـکیان هی سـ نووسه ری عـراقین، جوانترو به جـژتر نییه. هه رخوـنهر کیش گومان ی له و بـچوونه ی من هه یه، با بـت ده رگای ته باشیر بخوـنـته وه!!...

*په راوړنځ د هرگای ته بشیر/ مان- نووسینی ئه حمه د سه عداوی/
وهگڼانۍ/ دانا عه سکه ر/ بڼا وکړاوه ی دیالوگ 2018.

سه دیق سه عید واندزی